

νων Συλλόγων δὲν ἐπαρκοῦσι, νὰ ὑποβληθῆν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐφ' ἀπαξ εἰς μικράν τινα χρηματικὴν θυσίαν. Ἡ χρηματικὴ αὕτη εἰσφορὰ ὀρίσθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων Μηχανικῶν εἰς δραχμὰς πενήκοντα (50) κατ' ἐλάχιστον δι' ἕκαστον μέλος τοῦ Συνδέσμου. Ὅσοι τῶν κ. κ. Συναδέλφων ἀνήκουσι εἰς ἄλλους Συλλόγους πλὴν τοῦ ἡμετέρου, διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς πενηκονταδράχμου εἰσφορᾶς ἀπαλλάσσονται ἐὰν ἐπιθυμοῦν ὁμοίως εἰσφορᾶς εἰς τοὺς ἄλλους Συλλόγους.

Ἀποβλέπατε, Κύριοι Συναδελφοί μετὰ στοργῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκομεν καὶ φανήτε οἱ δυνάμενοι γενναίωτεροι εἰς τὴν ζητούμενην εἰσφορᾶν.

Ἡ ζητούμενη χρηματικὴ θυσία θὰ ἀποδώσῃ πολὺ πλεονα εἰς ἠθικά καὶ ὕλικά πλεονεκτήματα.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΣΑΣΣΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Σ. ΒΕΡΓΙΑΝΙΤΗΣ

ΔΙΔΑΧΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΦΕΥΡΕΤΑΣ

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1920 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Γεώργ. Α. Λεξίναν, Μηχανικὸν κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «νέου συστήματος ἐπενδύσεως ὁδῶν, πεζοδρομίων, δωμάτων ἀβλῶν καὶ ἐν γένει δαπέδων».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1920 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Γεώργ. Χ. Γεωργαλᾶν, Μηχανικὸν κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «συστήματος οἰκοδομικῆς ἐκ πλακῶν σκυροκονιάματος ἐιδικῶν σχημάτων καὶ συσκευῆς».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 19 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τοὺς δηλωτὰς κ. κ. Λεωνίδα Μαραγκὸν ἐπιχειρηματίαν κάτοικον Ἀργους καὶ Ἀνδρέαν Θεοδορίδην ἐπιχειρηματίαν κάτοικον Ἀργους διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Χρησιμοποίησις τῆς κόπρας τοῦ λιγνίτου ὡς καυσίμου ὕλης».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 22 τῆς 12 Φεβρουαρίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Χάρολδ Μέβλιν κτηματίαν κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Καταστροφή τοῦ σκόληκος τοῦ βάμβακος».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 23 τῆς 29 Φεβρουαρίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Ἰωάν. Δ. Λοαγίδην, καθηγητὴν Μ. Πολυτεχνείου κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «κατασκευὴ τεχνητῶν λίθων πίσης μορφῆς καὶ παντὸς ἀναλόγου κατασκευάσματος πλίνθων, πλακῶν, σωλῆνων κ.τ.λ. διὰ τήξεως ἢ γύσεως βασικῶν, σκυριῶν, μολύβδου ἢ χαλκοῦ».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 24 τῆς 22 Φεβρουαρίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν Ἄνω. Ἑλληνικὴν ἑταιρίαν Οἰκοδομικῆς «Ἄτλας» διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Κατασκευῆς ἀσβεστοπυριτικῶν οἰκοδομικῶν πλίνθων ἐκ Θηραϊκῆς γῆς».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 25 τῆς 22 Φεβρουαρίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν Ἄνω. Ἑλληνικὴν ἑταιρίαν Οἰκοδομικῆς «Ἄτλας» διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Κατασκευὴ οἰκοδομικῶν ἀσβεσταμμοπλίνθων».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 35 τῆς 21 Μαρτίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Δημήτριον Καλλιᾶν, Διευθυντὴν Δημοσίων ἔργων, κάτοικον Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν μίγματος δι' ὁδοστρώματα, δάπεδα δώματα καὶ πεζοδρομία ἐκ σκυρίας γαληνίτου (γάσας) καὶ πίσεως ἢ ἀσφάλτου ἢ ἀσφαλτοπισσώδους ἐν γένει προϊόντος ἢ ἀσφαλτολίθου μετὰ προσθήκης ἢ μὴ ἄλλων ὑλικῶν καὶ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον κατασκευαζόμενον».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 47 τῆς 29 Μαρτίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Ἀλέξ. Χ. Βουρναζὸν Καθηγητὴν τοῦ Ἐθνικ. Πολυτεχνείου, κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «μέθοδος πρὸς κατασκευὴν ὑδραυλικοῦ τσιμέντου ἐκ θηραϊκῆς γῆς καὶ ἐνώσεων ἀσβέστου βραδείας καὶ ταχείας πήξεως».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 61 τῆς 8 Μαΐου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Γεώργ. Χ. Γεωργαλᾶν Μηχανικὸν, κάτοικον Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σύστημα τοιχοποιίας ἐκ Beton ἢ Beton armé μετὰ διακένων ἐντός τύπων ἐν τῷ τόπῳ τῆς οἰκοδομῆς».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 62 τῆς 10 Μαΐου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Ἀνάγ. Κασίμην Μηχανικὸν Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν κάτοικον Πειραιῶς διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «ἰδίου τύπου ὑδραυλωτῶν ἀμολέβητος χρῆσιμου δι' ἐλαφρὰ καὶ πρὸ παντὸς πολεμικὰ σκάφη».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 63 τῆς 11 Μαΐου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Γεώργ. Α. Ζῶτρον Μηχανικὸν κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σύστημα κινήσεως ἐξωτερικῆς καύσεως».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 74 τῆς 1 Ἰουνίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Δημήτρ. Α. Κόλλαν Ἐμποροτραπεζίτην, κάτοικον Πατρῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μηχανικοῦ πιεστηρίου πιέζοντος εἰς δοχεῖα ἐκ ξύλου ἢ μεταλλοῦ ξηρὰν σταφίδα ἢ ἄλλους ξηροὺς καρπούς».